

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182145792/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

give Ørefingen, Bønder, som taadmodig lade sig sue til Marven, fattige Haandværtsfolk, som vi kan behandle som Slaver, milde og jojlige Regentere, en Ørigéh, som vi kan hille i vores Komme, naar vi behager, Krig eller Fred, al: eftersom det er os tjenligt, Rang og Karakterer, saq Venner, fattige Raboer og flere jaadanne Ting.

Den senste Bon.

Og forlad os ikke vor Styld, haaledes som vi forlade vore Stalbhære.

Det er: Vi bede her i denne Bon, at det ingenlunde maa gaa os efter vores Fortjeneste, og at Slutteriet maa ause som et Juengel alene for hmaa Bedragere, men ikke for os, som store Mand i alle Henseender. Naar vi ikke kan blive rige med alle mulige anvendte Skjelmstykke og al vores Flid, saa bede vi, at den sidste Vej endnu maa staa os aaben, nemlig en formeligt og vel anlagt Bankrot, hvorev vi haabe, i Følge vores trebje Tros-Artikel, at tilskynde os en anselig Rigdom paa ind- og udenlandiske Kreditorers Befostring, der ere alt for stikkelige Folk og kendt Verdens Bob alt for godt, til at de stulde fortynne derpaa, naar vi kus ikke huyder enhver af dem for en ringere Summa end nogle Tusende Rigsdaaler. Men stulde nu alle vores Kneb staa fejl, saa bede vi fremdeles, at Kongens Kasse maa blive vores sidste Tilslugtssted, og at denne altid maa være luetet for den Tøsse, der funs behøver og ordig vil betale nogle saa Tusende Rigsdaaler, men derimod altid kaa aaben for den, hvis vittige, glimrende og kunstigen anlagte Planer gjare Fordring paa hele Tonder Guld, som han aldrig agter at betale.

Den hjette Bon.

Og leb os ikke ubi Fristelse.

Det er: Penge frister vel alle Tider, men vi bede her, at vi noedigen maa bevises fri alle jaadanne sterke Fristelser, hvor vi ikke se nogen Rimelighed til ved Holvparten af Mowet at kunne redde vores Hals fra at blive hængende i en Griffte.